

LEKONOS (1) *sb m*

N sg lekonos.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Koń, biegnący klusem, który stawia równocześnie najpierw obie nogi lewe, a następnie obie prawe:
Gradarii equi, qui sine succussatione molliter incedunt – Inochodnik, lekonos. *Calep* 461a.

Synonim: inochodnik.

BZ